Stellaria nemorum – steluță de pădure (Fig. 188)

Plantă erbacee perenă, cu tulpina plagiotropă ascendentă ramificată, păroasă. Frunzele opuse ovat-eliptice, cele inferioare scurt pețiolate, cele superioare sesile.

Florile bisexuate, lung pedunculate, corola din 5 petale albe adânc despicate. Fructul este o capsulă dehiscentă prin 6 valve.

Specie de semiumbră răspândită prin făgete, brădete, molidișuri pe soluri moderat până la slab acide cu humus de tip mull sau mull-moder.

Stellaria holostea – iarbă moale (Fig. 189)

Plantă erbacee perenă cu tulpina tetramuchiată, frunze opuse, sesile, liniar-lanceolate. Florile dispuse în dicazii rare cu petalele albe despicate până la mijloc.

Specie umbrofilă, ce crește de preferință prin șleaurile de câmpie și de deal, cărpinete, stejărete, gorunete.

Stellaria media – rocoină (Fig. 190)

Plantă erbacee anuală, cu tulpinile plagiotrope sau ascendente, frunze opuse, sesile, ovate-eliptice, glabre.

Flori mici dispuse în dicazii rare, cu petalele albe. Fructul capsulă.

Apare frecvent prin locuri cultivate sau ruderale, buruienișuri, tăieturi de păduri din regiunea de câmpie până în cea montană.

Fig. 188 *Stellaria nemorum* – steluţă de pădure

Fig. 189 *Stellaria holostea* – iarbă moale

Fig. 190 Stellaria media – rocoină

Stellaria graminea – rocoțea (Fig. 191)

Plantă erbacee perenă, mezofilă-mezohigrofilă cu tulpina subțire, tetramuchiată și ramificată. Frunze opuse, sesile, liniare sau liniar-lanceolate, la bază ciliate în rest glabre.

Flori mici albe, fruct capsulă denticulată. Este răspândită prin pajiști, semănături înierbate, ogoare, livezi, tufărișuri, marginea pădurilor.

Această buruiană conține sapotoxine și produce intoxicări la cai și taurine.

Silene vulgaris – guşa porumbelului (Fig. 192)

Plantă erbacee perenă cu frunzele eliptic-ovate sau lanceolate, flori albe pentamere cu caliciul umflat și reticulat, corola cu petalele lungi. Fruct capsulă.

Crește prin livezi, fânețe, pârloage, ogoare, crânguri, mărăcinișuri de la câmpie până în regiunea alpină.

Silene dioica – opaiţa roșie (Fig. 193)

Plantă erbacee perenă unisexuată dioică cu flori cu caliciul roșietic, veziculos umflat, glandulos-pubescent, corola cu petale roșii-închise.

Crește prin fânețele grase, marginea pădurilor, tăieturi de pădure, din regiunea colinară până în cea montană.

Fig. 191 *Stellaria graminea* – rocoțea

Fig. 192 *Silene vulgaris* – guşa porumbelului

Fig. 193 *Silene dioica* – opaiţa roşie

Dianthus carthusianorum – garofiță de câmp (Fig. 194)

Plantă erbacee perenă cu tulpina tetraunghiulară ramificată din lăstari, plagiotropă în partea inferioară, erectă glabră în partea superioară. Frunze liniare, plane, opuse.

Florile cu corola roșie închisă cu lamina petalelor pe margini dințată. Fructul, capsulă alungită, puțin comprimată. Este răspândită pe coline nisipoase, fânețe montane, poieni, tufărișuri până în etajul subalpin.

Saponaria officinalis – săpunăriță (Fig. 195)

Plantă erbacee perenă înaltă de 0,5 m cu rizom cilindric, gros, frunze opuse, alungiteliptice cu 3 nervuri. Flori albe sau roze odorante grupate în panicule terminale sau umbeliforme.

Creste prin locuri umede, pe malul râurilor, pe lângă drumuri. Rădăcinile și rizomii conțin saponide triterpenice, glucide, albuminoide, săruri minerale, grăsimi, fiind utilizate sub formă de decoct (fiertură) în afecțiunile: bronșită, tusă, eczeme, reumatism.

Întrucât saponinele produc clăbuci ca și săpunul, planta se folosește în spălătorii pentru scoaterea petelor de grăsime din haine, spălarea mătăsurilor și a rufelor din mătase, la fabricarea săpunurilor.

Gypsophilla muralis – vălul miresei (Fig. 196)

Plantă cu tulpina ramificată dicotomic de la bază, frunze îngust liniare, flori mici roze. Fructul capsulă.

Frecvent întâlnită pe pârloage, pajiști, rariști de păduri, locuri ruderale, nisipuri, locuri inundate și sărăturate.

Este plantă indicatoare de soluri levigate, podzoluri sau lăcoviști.

Fig. 194 Dianthus carthusianorum – Fig. 195 Saponaria officinalis – garofiță de câmp

săpunăriță

Fig. 196 Gypsophilla muralis – vălul miresei

Familia Chenopodiaceae

Beta vulgaris ssp. vulgaris – sfecla cultivată

Plantă bienală cu rădăcina tuberizată. În primul an de viață se diferențiază numai partea tuberizată din sol cu o rozetă de frunze la suprafața solului, mari, lung pețiolate, cordatovate, lucioase, pe margini întregi sau neuniform sinuate. În al doilea an se dezvoltă o tulpină înaltă de 0,6-1 m, striată, ramificată, cu frunze mici alungit-lanceolate.

Florile bisexuale, dispuse în cime dicaziale (glomerule). Fructul compus numit glomerul provine dintr-o grupare de 2-8 flori la care perigonul lignificat și unit închide în interior 2-8 achene (nucule).

Datorită creșterii în grosime a rădăcinii prin policambie, în aceasta se depozitează substanțe nutritive de rezervă (zaharoză), în funcție de care se cultivă câteva varietăți cu utilizări industriale: var. altissima (sfecla de zahăr), var. crassa (sfecla furajeră), var. conditiva (sfecla roșie de masă), var. lutea (sfecla galbenă de masă).

Chenopodium album – spanac sălbatic

Plantă erbacee anuală cu tulpina erectă, ramificată, frunze romboidale până la lanceolate sau trilobate, pe margini inegal serate, pe ambeie fețe cenușiu făinoase, datorită perilor veziculoși mărunți.

Florile bisexuale sau unisexuate dispuse în cime dicaziale (glomerule). Fructul achenă (nuculă) neagră, lucioasă. Specie pionieră, respectiv buruiană nitrofilă abundentă prin culturi de prăsitoare, grădini, pârloage, tăieturi de pădure, locuri ruderale mai ales pe solurile pe care s-a aplicat ca îngrășământ gunoiul de grajd. Produce pagube mari în culturi mai ales în verile reci și ploioase când îmburuienarea devine foarte puternică.

Chenopodium hybridum – spanac porcesc

Buruiană anuală cu frunzele lungi pețiolate, trunghiulare până la cordat-ovate, la bază cordate sau rotunjite, cu vârful lung acuminat, pe margini profund sinuat-dințate. Fructul este o achenă (nucula).

Este răspândită prin culturi de prăsitoare, grădini, vii, locuri ruderale.

Chenopodium polyspermum – ştir, lobodă

Buruiană anuală cu frunzele ovat-eliptice sau alungit-ovate, pe margini întregi. Fruct achenă (nuculă) comprimată în partea superioară.

Este răspândită prin culturi de prăsitoare, locuri târlite, grădini, vii, locuri ruderale.

Spinacia oleracea – spanacul de grădină

Plantă legumicolă anuală sau bienală cu frunzele moi lung pețiolate, cele inferioare triunghiular hastate sau sagitale, cele superioare alungit-ovate, bogate în fier, săruri minerale, vitamine.

Florile unisexuat-dioice, cele femele dispuse în dicazii capituliforme la axila unor frunze hipsofile, cele mascule dispuse în dicazii mici așezate în inflorescențe racemifonne terminale. Fructul achenă (nuculă) globuloasă, acoperit de laciniile perigonului.

Atriplex hortensis – loboda de grădină

Plantă anuală cultivată și subspontană cu frunzele inferioare triunghiular-hastate pe margine ușor lobate sau dințate, cele superioare lanceolate, verzi sau purpurii (var. *rubra*). Florile unisexuat-monoice, cele mascule fără bractee, cele femele cu 2 bractee, orbicular-ovate, concrescute pe marginile lor și care acoperă fructul, achenă (nuculă).

Este cultivată pentru frunzele sale utilizate în alimentația omului sau ca plantă decorativă pentru frunzele, tulpinile și inflorescenețele sale de culoare roșie.

Amaranthus retroflexus – știr porcesc

Plantă anuală erbacee originară din America de Nord cu tulpina înaltă până la 1 m, dens și aspru păroasă. Frunzele romboidal-ovate, palid-verzui.

Florile unisexuate monoice grupate în inflorescențe spiciforme, aglomerate, dense, compacte și protejate de 2 bractee țepoase mai lungi decât florile. Fructul este o capsulă monospermă. Este o buruiană cu caracteristici de specie pioneră, frecvent răspândită prin culturi, locuri ruderale, pârloage, grădini.

Familia Polygonaceae

Rumex acetosa – măcriş brun (Fig. 197)

Plantă erbacee perenă cu tulpina erectă, ramificată, înaltă până la 1 m, frunzele lanceolate cu baza hastată.

Florile roșiatice grupate în verticile reunite în inflorescențe racemoase, unisexuat dioice. Fructul achenă (nuculă), trimuchiată, neagră, protejată de cele 3 tepale.

Crește spontan prin fânețe jilave, poieni de pădure, rariști de pădure, locuri umede sau cultivată ca plantă alimentară pentru frunzele sale cu gust acrișor. În medicina populară, rădăcinile și fructele sunt folosite pentru oprirea diareii.

Rumex acetosella – măcriș mărunt (Fig. 198)

Plantă erbacee perenă, cu tulpina scundă, frunze mici, alungit-lanceolate sau liniare, la bază hastate.

Flori unisexuate-dioice, roșietice sau galbene, dispuse în inflorescențe racemiforme. Fructul o achenă (nuculă) mică protejată de tepalele interne și persistente, având aceeași lungime cu fructul.

Crește prin pajiști, tăieturi și rariști de pădure, ogoare, pârloage, nisipuri, locuri ruderale pe soluri sărace, moderat acide, fiind o plantă calcifugă.

Fig. 197 Rumex acetosa – măcriș brun

Fig. 198 Rumex acetosella – măcriș mărunt